

кога ще придойде рѣката: ако придойде черна недѣй ме буди, а като придойде жълта, да ме събудишъ“.

Момиченцето я поскало и гледало рѣката; бабата задрѣмала на колѣното му и заспала. Подиръ малко ето ти и рѣката захучала, заручала и придошла черната вода, подирѣ ѝ дошла жълта. Бабата станала, прибрала си косата бързишкомъ, уловила момиченцето за ржка и го завела край рѣката. Послѣ го уловила за косата, потопила го три пжти у водата, водата го прѣлѣла и послѣ го извадила.

Като излѣзло изъ жълтата вода, момиченцето станало *златно момиче*, и дрѣхитѣ му златни. Сега бабата го накарала да ѝ оплете коситѣ, то ги опле-ло и бабата оплела неговитѣ златни коси.

Най-послѣ го повела, завела го на едно високо мѣсто, отдѣто се видѣло неговото село; показала му селото и пжтя, па го проводила да иде при баща си.

VI.

Златното момиче, като си отивало, лъщѣло като сухо злато, и грѣло, като ясно слънце. Който го срѣщналъ и който го видѣлъ, запиралъ се да го гледа и да му се чуди.

То си отишло, и като влѣзло у бащинитѣ си дворове, огрѣло, като ясно слънце. Майка му, мащехата, като го видѣла, зачудила се и се замаяла, какъ си е дошло и отгдѣ е станало златно и толкозь хубаво, нѣ му не казало нищо.

Баща му не билъ у дома си, когато си дошло момиченцето. Мащеха му го изпитала за всичко, какъ е станало и кой го направилъ златно. Момиченцето ѝ разказало всичко, отъ край до край.

Вечеръта си дошелъ и мжжъ ѝ, видѣлъ момиченцето си, че си дошло живо и здраво и златно